

Aalto-yliopiston podcast.

(00:00:01 - 00:00:37) MAIJA

Kyllä tosi monessa hankkeessa ja projektissa edellytetään erilaisia ympäristönäkökulmia tai kestävyysnäkökulmia ja arvioidaan sitten näitä vaikutuksia tai ulottuvuuksia. Mäki koen että tällainen monitieteinen tausta, niin se on hyvä, että on vähän erilaista näkökulmaa välillä, että vähän eri lähtökohdista katsoo ehkä niitä ongelmia.

(00:00:37 - 00:01:25) MEERI

Tervetuloa kuuntelemaan VAT-uraporinoita. Tässä podcast-sarjassa tutkiskelen vieraideni kanssa, millaisille urille Aalto-yliopiston pesi- ja ympäristötekniikan maisteriohjelmasta, eli VAT-ohjelmasta, on viime vuosina ponnistettu.

Podcastin aiheena on tällä kertaa, miten oma juttu voi löytyä, kun muistaa kuunnella itseään, ja miten sitä kautta voi päätyä vaikka diplomi-insinööriksi. Näitä asioita pohdin tänään AFRYn Maija Ahosen kanssa.

Tervetuloa Maija, ihan mahtavaa saada sut tänne keskustelemaan monille tärkeistä urapolun vaiheista.

(00:01:25 - 00:01:28) MAIJA

Kiitos, tosi kiva olla täällä.

(00:01:28 - 00:01:44) MEERI

Sä oot itseasiassa toistaiseksi ensimmäinen mun vieraista, joka tuli aikanaan meidän VAT-ohjelmaan ei-tekniisellä taustalla. Mä ajattelin tässä aloittaa sillä, että mitä sä nyt opiskelitkaan ihan ensin ja miten sä hakeuduit sinne.

(00:01:45 - 00:05:42) MAIJA

Joo, kiitos kysymästä. Aloitetaan vaikka ihan sieltä alusta. Eli kun mietin, että mihin lähtisi lukion jälkeen opiskelemaan, niin mulla oli kyllä selkeätä, että ympäristöasiat kiinnostaa ja aina on luonnontieteet kiinnostanut tosi paljon. Sen lisäksi mun suurin idoli eli isosisko opiskeli yliopistossa, niin se oli minulle päivänselvää, että näitä sitten pitäisi jotenkin yliopistossa lähteä opiskelemaan. Ja pohdin silloin jo tekniikan alaa ja toisena oli tosiaan näitä luonnontieteitä ja oikeastaan ihan laidasta laitaan. Mutta loppujen lopuksi päädyin kuitenkin opiskelemaan ympäristötieteitä Helsingin yliopistossa. Ja aika nopeasti siellä ollessani huomasin, että nyt ehkä tuntui siltä, että jotain jotenkin puuttuu ja aloin vähän - miettii uudestaan sitä tekniikkaa. Jotenkin tuntuu, että semmoinen konkreettisempi ja teknillisempi näkökulma olisi itselle kuitenkin ominaisempi.

Sitten ihanasti sieltä ympäristötieteestä - niin sain kyllä tukea ja ideoita siihen, että mitä sitten tälle ajatukselle lähtisi tekemään ja miten sitä toteuttamaan - Ihan ensiksi tein tällaisen sivuainekokonaisuuden täältä Aallosta. Se oli ENYn alla, sitä ei taida enää olla.

MEERI

Joo, ei ole energiaa ja ympäristötekniikkaa enää.

MAIJA

Joo, niin sieltä ja tykästyin tähän ja erityisesti sitten tähän - vesiä ympäristökurssi, koska se taisi olla. Tämä ihan avasi mun silmät, että ensinnäkin on tällainen asia kuin vesitekniikka, jota voi opiskella. Ei ollut varmaan aikaisemmin tullut kunnolla mieleen ja tykästyin siihen tosi paljon. Sitten lähdin hakemaan tänne maisteriin ja onneksi pääsinkin sitten opiskelemaan. Eli sen ympäristötieteiden kandin jälkeen vaihdoin tänne Aaltoon. WATissa opiskelu oli kyllä todella antoisaa, mutta se myös otti kyllä paljon, että mua vähän silloin alkuun mietitytti, että miten kun mulla ei ole näitä kokonaisista tekniikan opintoja siihen alkuun, että mitenköhän mä tuun pärjäämään, mutta oikeastaan pärjäsinkin paremmin täällä kuin sitten siellä kandissa. Oliko se sitten motivaatiosta kiinni vai mistä, mutta tosiaan lähdin siitä, että teen kaikki nämä luennot ja teen kaikki harjoitustehtävät, että kyllä se vaati paljon työtä, mutta sitten se luonnistukin aika hyvin.

Tosiaan mulla on edelleen sitten sieltä kun valmistuin pääsin työelämään ja nytten oon hulevesiasiantuntijana ja projektipäällikkönä AFRYllä sitten ja työn ohessa oon jatkanut tätä mun aiempaa opintosuuntaa kuitenkin eli totesin, että siellä onkin niin paljon kaikkea mielenkiintoista ja Ja että teenkin sen toisenkin maisterin loppuun ja se on nyt ihan viimeistelyä vaille sitten valmis sieltä ympäristötieteestä. Ja sieltä täytyy sanoa, että se on ollut kyllä todella silmiä avaavaa, että vaikka Aallossakin on paljon - meillä WATissa oli näitä kestävyysteemoja ja kursseja, että mä lähdin aika välillä näille - Kestävyystieteiden kursseille aika itse varmasti, että mähän jo osaan näitä tosi paljon, mutta kyllä ne on kannattanut sitten omassa tilanteessa käydä, että ne on avannut paljon silmiä ja opettanut paljon kuitenkin.

(00:05:42 - 00:06:07) MEERI

Vau, kiitos paljon. Jaa, olet kyllä aikamoinen tuplamaisteri. Aika vankka nyt on sun tällainen kestävyys- ja ympäristö- ja tekniikkayhdistelmä. Mä peruutan vähän vielä tonne, että kun sä aloitit vatissa tosiaan ei-teknisellä taustalla, että koitko sä silloin jotenkin, että sun pitää tehdä paljon enemmän kuin muiden vai miten se meni?

(00:06:07 - 00:06:39) MAIJA

No... Musta tuntuu, että kaikki teki kyllä aika paljon. Ainakin siinä omat ystävät ja kaikki tuskailtiin välillä aika paljon ja käytettiin näihin aika paljon aikaa. Oikeastaan koen, että olisi ollut mitenkään siinä erityisessä asemassa, että ne oli - Selvästi suunniteltu ne kurssit musta niin, että siitä ei ollut mitään haittaa, että ei ollut näitä tekniikan täysiä opintoja pohjalla.

(00:06:39 - 00:06:54) MEERI

Joo, tosi kiva kuulla tietysti, kun ohjelmaa on ollut itsekin sorvaamassa. Sä jo sanoitkin, että sä oot AFRYllä konsulttina. Kerro vähän, että mitä sä teet työkseksi siellä?

(00:06:55 - 00:09:03) MAIJA

Joo, nyt mä koitan oikein konkreettisesti avata, kun tämä konsultin työ on kyllä niin ympäröivä kuuloista välillä. Aika hyvin monimuotoista on se oma työ ja aiheet, joiden parissa pääsee työskentelemään, vaikka onkin pääasiassa keskittynyt näihin hulevesiin. Eli työ koostuu erilaisten asiakasprojektien tekemisestä pääasiassa. Ja meillä asiakkaita on kaikenlaisia, aika paljon on kaupunkia ja kuntia, eli julkisen alan asiakkaita. Ja se onkin musta kyllä yksi ihan parhaita puolia tässä työssä, että harvemmin on ihan kaksi samanlaista päivää. Tai sitten, että päiviä, että olisi aina vaan saman aiheen parissa töissä. Ja tosiaan ihan konkreettisesti, jos miettii sitä työpäivää, niin näissä projekteissa usein vaikka mallinnetaan hulevesien vaikka laatua tai niiden hulevesiverkostojen toimintaa. Tehdään tulvamalleja, eli näillä ratkaistaan erilaisia asiakkaiden sitten tarpeita ja tosi paljon käytetään paikkatieto-ohjelmistoja ja sitten näistä eri ohjelmistoista saatuja tuloksia, laitetaan ristiin, rastiin, toisiin, eli saadaan jotain mallinnustuloksia, niitä visualisoidaan ja niitä jatkolle jalostetaan sitten paikkatieteanalyysillä tai sitten paikkatiedosta saatuja lähtötietoja, niin niillä rakennetaan sitten taas niitä malleja, eli Tosi paljon tämmöistä erilaisten ohjelmistojen käyttöä kuuluu työhön ja sitten totta kai paljon kokouksia. Eli työhön kuuluu asiakaskokouksia sitten näiden projektien saralta, missä käydään läpi, mitä tehdään. Ja ihan sisäisiä kokouksia on aika paljon, missä sitten ideoidaan ja toteutetaan näitä hankkeita.

(00:09:03 - 00:09:17) MEERI

Joo. No sä tuossa vähän sivusitkin, että mikä on työ parasta, että se on niin vaihtelevaa. Onko jotain muuta, minkä sun työssä just koet, että saa semmoista työn imua aikaiseksi?

(00:09:17 - 00:10:13) MAIJA

Joo, kyllä se on ehdottomasti semmoiset hankkeet, missä on vaikka joku konkreettinen haaste ollut ja sitten meiltä pyydetään apua sen ratkaisemiseen, että saa oikeasti pohtia ja jotenkin pureutua siihen ongelman ratkaisemiseen. Eli voi olla vaikka joku tulvariskialue ja sitten - halutaan selvittää, että mitä tälle pitäisi tehdä tai miten tämä ongelma pitäisi ratkaista. Ja sitten vaikka - mallintamalla ja käymällä maastossa täällä paikan päällä, niin perehdytään ongelmaan ja annetaan näitä ratkaisuehdotuksia ja sitten parhaimmillaan pääsee, ehtii vielä näkemään, että ne myös ratkeaa, että näähän väliin on vähän pitkäaikaisia projekteja, mutta tällaiset on ehdottomasti lempareita.

(00:10:13 - 00:10:25) MEERI

Ihanasti kuvasit oikeastaan insinöörin työn ytimen. No onko sitten jotain, mikä ei ole ehkä sun työssä sellaista lemparia?

(00:10:25 - 00:10:52) MAIJA

Joo, no kyllä se on ehkä itsellä se, että ei taida kukaan välttyä tässä työssä kiireeltä tai siltä, että joutuu välillä venymään. Ja tämä on semmoinen asia, missä kyllä on opettelemista, että koska niin kuin, että tietää ne omat rajansa, että kun se kuuluu jo jollain tapaa työn luonteeseen, mutta kuitenkin, niin.

(00:10:52 - 00:11:13) MEERI

Joo, voiko tästä kuitenkin niin kuin hallita jotenkin, eikö se ole kuitenkin aika vaihtelevaa? On kyllä, just näin. Aina on kiire. No ei onneksi, joo. Joo. Mä just tajusin tuota, että vähän skipattiin tämä, että milloin sä nyt oikeastaan valmistuit ja miten sä päädyit AFRYin ja just tähän hulevesipestiin. Joo.

(00:11:13 - 00:12:29) MAIJA

Eliikkä tuolloin, kun alkoi olla kaikki kurssit aallossa tehty tästä maisterista ja vaan dippa oli edessä, niin hain harjoittelupaikkaa AFRYltä ja taisi olla tähän taajaman muodossa. taajamaan vedet ja ilmastonmuutos aiheeseen tiimiin. Ja kun näin tämän työpaikkailmoituksen, niin jotenkin tunnistin siitä sitten heti itteni ja innostuin, että tässähän mä olisin tosi hyvä. Ja en ollut sen enempää siis ajatellut, että nyt haluan isona konsultiksi, mutta vaikka kiinnostava urahan se on justiinsa vaihtelun takana takia tai silloin jo näin asian näin, niin tosiaan pääsin silloin sitten siinä vaiheessa harjoittelijaksi AFRYlle ja sieltä löytyi myös diplomityöaihe, eli sain tehdä tänne sitten tämän diplomityön ja sitten hyvin luonnollisesti siitä mukavasti valmistuttua, niin saan jäädä sitten sinne asiantuntijaksi myöskin. Eli tosi tällainen sujuvasti meni tämä siirtymä.

(00:12:29 - 00:13:01) MEERI

Joo, toihan itse asiassa on kohtalaisen tyypillistä meillä, että jos onnistuu dippatyöpaikan saamaan jostain meidän tutkimusryhmien ulkopuolelta, niin se aika usein on sitten se eka työpaikka myös. Joo. Tosi hyvin meni. Sitten sä valmistuit 2021, niin tämä vuosi tuo tietyn asian mulle mieleen. Sulla oli siinä tällainen globaali haaste kanssa kuin pandemia. Miten pandemian aikaan työn aloittaminen?

(00:13:01 - 00:13:56) MAIJA

Joo, se kyllä varmasti toi semmoisen oman lisämausteensa ja haasteensa siihen, että tietenkään ei päässyt tapaamaan kasvotusten oikeastaan ollenkaan sitä uutta tiimiään. Ja vaikka Teamsissa tietty saa hyvin kontaktia, mutta jotenkin uskon, että tämä vähän hankaloitti sitä semmoisen rytmin löytämistä kuitenkin siinä vaiheessa sitten työelämässä, mutta onneksi meillä on tosi semmoinen avoin ilmapiiri kyllä, että aina voi kysyä ja aina autetaan, kun kysytään ja semmoinen matala kynnyks tähän, mutta kuitenkin kun on ihan uusi ympäristö juuri valmistuneena, niin se oli kyllä, onneksi on isoin eri tilanne.

(00:13:56 - 00:13:58) MEERI

Niin, kaikki vaiheet menee aina ohi.

(00:13:58 - 00:14:00) MAIJA

Näinpä.

(00:14:00 - 00:14:13) MEERI

No, oliko, jos nyt unohdetaan tämä tietty haaste tästä taustalta, niin oliko työelämässä itsessään jotain, mikä sut jotenkin pääsi yllättämään, mikä oli erilaista tai sun työtehtävässä esimerkiksi?

(00:14:13 - 00:15:23) MAIJA

Joo, no tässä kyllä ihan ekana tulee mieleen tämä tuntikirjanpito, mikä on varmasti moneen työhön liittyy, mutta erityisesti tämmöiseen konsulttityöhön, missä tehdään asiakasprojekteja. Eli kaikki se työaika pitää kirjata tarkasti ylös, että mitä on tehty. Tämä oli mulle ihan uutta, vaikka tietty vatissa ehkä vähän - jotain tunteja väliin tarkasteltiin, mitä on käytetty mihinkin tehtäviin, mutta se, että se on nyt - jotenkin virallisempaa ja sitä seurataan jollain tasolla, että mitä tekee, niin se varsinkin siinä alkuvaiheessa - Oli ehkä semmoisia ajatuksia, että no onko mä nyt tehnyt asiat tarpeeksi nopeasti, onko mä päässyt niihin odotuksiin, mitä ainakin itsellä on ollut itselleen vaikka tiettyjen asioiden tekemisessä, niin siihen kesti tottua kyllä. aika paljon kauan, että kauan vähän oli semmoinen ahdistus, kun niitä tuntikortteja täytteli, mutta kyllä siihenkin on sitten tottunut.

(00:15:23 - 00:15:40) MEERI

Rutiini tulee kaikkeen, mitä tekee tosi paljon. Mä vähän tartun tuohon, että koetko sä nyt, että se ehkä nimenomaan oli enemmän sitä, että se oli sun omat odotukset ja kuvitelmat, että mihin sun pitäisi pystyä kuin se, mitä sitten ihan oikeasti odotettiin.

(00:15:41 - 00:16:27) MAIJA

Joo, kyllä näin, että itse olen kokenut, että on kuitenkin silloin harjoittelijana, saa onneksi olla harjoittelija ja tämän tittelin mukaisesti opetella näitä asioita, että ei varmasti olisi tarvinnut ottaa asiasta semmoisia paineita kuin ehkä silloin otti. Tässä työssä ei muutenkaan voi tulla sinänsä täydelliseksi tai valmiiksi jotenkin, että aina on lisää opittavaa ja ihmisillä on eri vahvuuksia. Kaikki ei osaa samoja asioita ja se on oikeastaan se vahvuus sitten tuommoisessa, kun tehdään tiimillä töitä, niin ei varmasti olisi tarvinnut silloin huolehtia niin paljon.

(00:16:28 - 00:17:07) MEERI

Tosi tärkeä pointti just ymmärtää se, että kaikkien ei pidä osata kaikkea, vaan sitten se tiimi hoitaa sen. Kaikki osaa vähän jotakin. No nyt kun viittasit osaamiseen, niin tästä tuli kiva aasinsilta jutella tästä, että mitä sä koet, että mitä osaamista sun työssä tarvitaan. Ja sä jo kuvasit tietty tätä esitystä. insinööriydintä, eli ongelmanratkaisua ja siihen liittyvät työkaluja, mutta miten sitten kun sulla on tämä ympäristötieteiden tausta myös, niin miten sä pystyt hyödyntämään tämmöistä laajaa taustaa?

(00:17:07 - 00:17:56) MAIJA

Joo, kyllä tosi monessa hankkeessa ja projektissa edellytetään erilaisia ympäristönäkökulmia tai kestävyysnäkökulmia ja arvioidaan sitten näitä vaikutuksia tai ulottuvuuksia, niin tästä on ollut ehdottomasti siinä hyötyä ja muutenkin koen, että tämmöinen monitieteinen tausta, niin se on hyvä, että on vähän erilaista näkökulmaa välillä, että ei vähän eri lähtökohdista katsoa ehkä niitä ongelmia. Väliin niitä on vähän hankala sanoa konkreettisesti jotain hyötyjä näistä, mutta tuntuu, että Kyllä siitä on positiivinen vaikutus kuitenkin.

(00:17:56 - 00:18:07) MEERI

Joo, ja sitten me jo vähän käytiinkin, että kun sä käytät tosi paljon mallinnustyökaluja ja tällaisia, niin niitähän kuitenkin vatissa sitten jonkunlainen tatsi pitäisi tulla.

(00:18:07 - 00:19:02) MAIJA

Joo, ja uskon, että se miten vatissa, mikä oli todella haastavaa ainakin silloin itselle, mutta opettavaista tämä, että on joku Ongelma ja aika, tai hyvinkin lyhyessä ajassa tulee sitten uusi ohjelmisto ja sitten tämä tehtävä, mitä lähdetään ratkomaan tällä ohjelmistolla. Piti tosi nopeasti ottaa haltuun uusia juttuja ja lähteä rohkeasti kokeilemaan, että miten mä nyt käytän tätä uutta työkalua tähän näin. Se oli tosiaan haastavaa, mutta se kyllä on valmistanut tosi hyvin ainakin tähän omaan työhön. Että just tuommoisia... Taitoja on tarvinnut ja edelleenkin on sitten, aina väliin tulee jotain uusia ohjelmistoja ja pitää muistaa sitten tai löytää se semmoinen samanlainen rohkeus lähteä testaamaan ja kokeilemaan ja opettelemaan, että miten tämä toimii.

(00:19:02 - 00:19:29) MEERI

Kiva kuulla, jos meiltä jotain sellaista valmiutta saa. Miten meillä aika monelle opiskelijoille, niin kuin sinullekin, nämä ympäristönäkökulmat ovat tosi tärkeitä ja voi olla jotain muutakin itselle tosi tärkeää, mitä haluaisi ehkä viedä työelämässään eteenpäin. Miten sinä koet, että olet pystynyt edistämään jotain sinulle tärkeää työssä?

(00:19:31 - 00:20:25) MAIJA

Joo, no nehän on tässä työssä ehkä, että aina voi ideoida ja ehdottaa, mutta koska se on kuitenkin asiakaslähtöistä, - eli heidän ongelmiaan ja tilauksiaan tehdään, niin siihen ei aina täysin voi itse kuitenkaan vaikuttaa. Mutta itse näen niin, että me ollaan näitä asiantuntijoita, jotka katsoo sen asian ja selittää sen siitä omasta - asiantuntijuudesta ja sitten se päätös on välillä kuitenkin muilla, mutta että se on merkityksellistä kuitenkin, että saa tuoda esille näitä asioita ja aina ne ei heti jotenkin pystytä ottaa huomioon sitten käytännössä, mutta ehkä siinä kuitenkin edistää sitten jonkinlaista niin kuin muutosta.

(00:20:25 - 00:20:37) MEERI

Sitä ajatellaan, että istuttaa myös siemeniä.

MAIJA

Niin, just näin.

MEERI

Onko teillä töissä tapana jutella tällaiset, että jos on halunnut jotain näkökulmaa ja se ei jotenkin mennyt läpi, että pystytte jakamaan?

(00:20:37 - 00:20:59) MAIJA

Joo, kyllä koen, että tällaisista asioista voidaan hyvin just keskustella ja sitten ehkä miettiä, että no miten tätä voisi kehittää tulevaisuudessa. Että semmoinen ei ole Ei ole semmoista, että asiat on

tehty näin, että pitää tehdä jatkossakin. Kyllä on hyvä kehittää ja tuoda uusia ideoita.

(00:21:00 - 00:22:14) MEERI

Joo, toi on kyllä tosi tärkeä, että jos on tuommoinen avoin ilmapiiri, mitä sä heti aluksikin jo sanoit, niin se on semmoinen, mitä varmaan moni työelämältä odottaa. Mä oon miettinyt, kun mä oon tehnyt tätä alku-uran tutkimusta jonkun verran, että siellä tutkimuskirjallisuudessa nousee aika paljon semmoinen, että kun on ymmärrettävästi vähän epävarma siinä uran alkutaipaleilla, niin helposti sitten haluaa sopeutua siihen niinku työn kulttuuriin ja ehkä se työnantajankin näkökulma oman kokemuksen ja tutkimuksen perusteella on vähän semmoinen, että uudistulokas tavallaan katsotaan, että hän sopeutuu talon kulttuuriin, eikä ehkä toisinpäin, mutta sitten samalla on se ajatus koulutuksen kehittäjänä, että tässähän olisi tarkoitus pystyä myös vaikuttamaan koulutuksen kautta johonkin, että miten ne ideat ja näkemykset ja vaikka tutkimustieto siirtyy työelämään, että jos se tulokas tavallaan on semmoisessa sopeutuvassa roolissa, eikä ehkä tule kuulluksi, niin mitä ajatuksia sulla itselläsi on tästä dilemmasta?

(00:22:14 - 00:23:38) MAIJA

Joo, no toi kyllä just tunnistan ainakin itsessäni tuon täysin, että silloin kun aloitin, niin halusi juuri sopeutua, että sitä tarkastelin, miten asiat tehtiin nyt täällä yrityksessä ja sitten halusi oppia toimimaan tällä tavalla, mikä nyt oli täällä todettu hyväksi. Eli sitä ei ehkä tajunnut itse tuoda esille tai pitää mielessä koko ajan sitä, että no miten nyt itse tekisi asiat välttämättä. Ja siinä on tosiaan tosi suuressa roolissa kyllä semmoiset kokeneemmat muut vanhemmat työntekijät, että on onneksi kohdannut paljon myös sitä uralla, että on hyvä ilmapiiri, missä kysytään suoraan jo, vaikka itsellä tuntuu, että no mä vasta aloitin täällä, mistä mä niin kuin tiedänpö mä nyt, mutta silti kysytään mielipiteitä ja ideoita ja niitä ollaan valmis niin kuin kuulemaan myöskin. Mutta tämä on kyllä musta tosi tärkeä asia ja ihan just se semmoinen myös semmoinen rento ja hyvä ilmapiiri, niin sillä on tosi iso vaikutus tähän. Ja ei ainoastaan työnäkökulmasta, vaan ihan kaikkien osallisten muunkin elämän puolesta.

(00:23:38 - 00:24:15) MEERI

Aivan. Joo, toi oli tosi hyvä, että toi esiin meidänkin tutkimuksessa, mitä on just vesien ympäristötekniikan alalla tehty, niin On tullut sitä, että toisaalta vaikka ehkä ne tulokkaat nähdään semmoisena, että kyllä ne oppii talon tavoille, mutta samaan aikaan selvästi valmistuneiden ajatuksia ja vanhan haasta, mistä arvostetaan ihan tosi paljon. Haluatteko me nyt yhteen ääneen todeta, että sellainen on suotavaa? Vaikka tuntuukin, että ei ehkä osaisi vielä riittävästi, mutta näin on.

(00:24:15 - 00:24:41) MAIJA

Ja ehkä tässä kanssa voisin vielä nostaa sen, että töissä välillä, kun se kiire ehkä aiheuttaa sen, että tuntuu, että ei ole nyt sopiva paikka jotenkin nostaa niitä ideoita esille, että mukautuu myös siihen, että nyt tehdään vähän niin kuin nyt tehdään tämä asia, hoidetaan se purkkiin, eikä sitten lähdetä haaveilemaan muita, mutta pitäisi niissäkin pitää tiettyä.

(00:24:41 - 00:25:10) MEERI

Niin se, että tunnistaa ehkä sen momentumin, että nyt olisi ehkä se kohta sanoa jotain. Ei. Ei, me aletaan olla tämä loppupuolella nyt, mitä mä ajattelin, että turistaan tänään, mutta mä haluan vielä päättää tuota meidän tuokion siihen, että jos sä nyt ajattelet itseäsi siellä opiskeluaikaisena Maijana, niin mitä neuvoja sä antaisit itsellesi?

(00:25:10 - 00:26:05) MAIJA

No ehdottomasti tämän, että tee sitä, mikä tuntuu oikealta, niin kuin olen tehnytkin. Eli ei todellakaan tarvitse tietää kaikkea etukäteen, että se on ihan ok, että se oma polku - löytyy sillai aina seuraava askel kerrallaan ja että tosi hyvä lopputulos tulee näinkin. Ja toinen kyllä tärkeä asia on se, että sitten kun löytyy näitä ihmisiä, jotka saa nauramaan ja - ja rohkaisee, niin niistä on hyvä pitää kiinni. Eli esim. Vatistakin jäi monta ihanaa ystävää, joista nyt on tullut vaikka työkavereitakin, niin sillä on ihan valtava merkitys ollut, että se on ainutlaatuista ja ihanaa, että tällaisia ihmisiä on sitten elämässä.

(00:26:05 - 00:26:19) MEERI

Tähän on ihan mahtavaa lopettaa. Kiitos tosi paljon Maija vierailusta.

MAIJA
Kiitos.

MEERI
Kiitos myös kuuntelijoille. Minä olen Meeri Karvinen ja tämä oli WAT Uraporinat podcast.